

Arrest

nr. 305 877 van 29 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KELCHTERMANS
Amerikalei 122 / 14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 15 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. KELCHTERMANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, verzoekt op 18 maart 2024, daags voor een (nieuwe) repatriëringspoging, vanuit het Centrum voor illegalen te Brugge om internationale bescherming. Op 5 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing “*verzoek kennelijk ongegrond*”. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag per drager aan verzoeker wordt ter kennis gebracht, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Paramaribo (Suriname). U groeide op bij uw grootmoeder. Omdat uw grootmoeder oud werd, u weinig andere familie had in Suriname en er weinig kansen zag verliet u het land in 1992 en vestigde u zich in Nederland. Tot 1998 verbleef u er legaal. U werd in de daaropvolgende

jaren verschillende keren opgesloten omwille van uw illegaal verblijf aldaar. In 2008 vestigde u zich in België. Ook hier kreeg u meerdere keren een bevel om het grondgebied te verlaten. Zowel in 2018 als in 2020 werd er door de politie van Antwerpen een proces-verbaal tegen u opgemaakt. Op 18 oktober 2023 onderschepte de politie u op een overzetboot in Kallo omdat u stennis maakte met een matroos. U werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge. Op 18 november 2023 verzette u zich in laatste instantie tegen een geplande repatriëringspoging. Op 18 maart 2024, daags voor een nieuwe repatriëringspoging, verzocht u om internationale bescherming. Bij een terugkeer naar Suriname vreest u in een mensonwaardige situatie terecht te komen omdat er veel armoede is, u er niemand kent en u er niets heeft.

In uw administratief dossiers bevindt zich een kopie van uw Surinaams noodpaspoort, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van een uittreksel van het Surinaamse bureau voor burgerzaken d.d. 29 november 2023 waaruit blijkt dat u op 20 mei 2008 ambtshalve werd uitgeschreven uit het bevolkingsregister, en een aangifte van uw voorgenomen huwelijk dat werd ingepland om op 18 maart 2024 voltrokken te worden. Voor het overige legt u geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Evenals het feit dat u, bij de indiening van uw verzoek om internationale bescherming en bij de toelichting van de feiten, alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om te bepalen of u voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te genieten, rechtvaardigde eveneens dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding absoluut niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw dossier en uw verklaringen blijkt immers dat u reeds in 1992 aankwam in Nederland en sinds 2008 onafgebroken in België verblijft (CGVS, p. 4 en 6). U diende pas een verzoek om internationale bescherming in op 18 maart 2024 – i.e. meer dan dertig jaar na uw aankomst in Europa, meer dan vijftien jaar na uw aankomst in België, en meer dan vijf maanden nadat u op 19 oktober 2023 werd opgesloten in het Centrum voor Illegalen te Brugge met het oog op uw verwijdering naar Suriname. U ondernam in België nauwelijks stappen om uw verblijf te regulariseren. U was nochtans op de hoogte van uw illegale verblijf in Europa. Zo werd u in Nederland verschillende keren opgesloten omwille van uw onwettig verblijf en werd er u in België meermaals een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (CGVS, p. 6). Dat u niet op de hoogte was van de procedures in België is een uitleg die allerminst kan overtuigen (CGVS, p. 9). Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat deze zich spontaan en grondig informeert in dit verband. Indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat u zich spontaan en grondig informeert in dit verband en dat u zich zo snel als mogelijk beroept op de in een veilig derde land aanwezige beschermingsmodaliteiten.

Hoe dan ook, de redenen voor uw verzoek, namelijk dat in Suriname de algemene economische situatie slecht is, dat er in Suriname veel armoede is en dat u er niets of niemand meer heeft (CGVS p. 7), betreffen motieven van louter socio-economische aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied

van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofd suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. In dit verband kan er overigens nog aangestipt worden dat u nog in contact staat met uw zus M., die afwisselend in Nederland en Suriname woont (CGVS, p. 5). U heeft evenwel nog niet aan haar gevraagd of u eventueel tijdelijk bij haar kan intrekken indien u zou terugkeren naar Suriname. Evenmin informeerde u zich over de mogelijke vormen van ondersteuning die de Surinaamse autoriteiten u eventueel zouden kunnen bieden in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst (CGVS, p. 8). Ook informeerde u zich niet of u vanwege de Surinaamse autoriteiten eventueel hulp zou kunnen krijgen in uw zoektocht naar werk (CGVS, p. 8).

Betreffende uw wens om in België te blijven omdat u een band hebt met dit land en u hier een leven wil uitbouwen met uw partner (CGVS, p. 6, 7, 8 en 9), zoals ook blijkt uit de huwelijksaanvraag (CGVS, p. 4), dient nog opgemerkt te worden dat een dergelijk motief van louter persoonlijke en intrafamiliale aard is en op zich evenmin ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is een dergelijk motief niet relevant. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvende partner dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden.

De door u voorgelegde documenten bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit. Betreffende uw stelling dat u niet meer voorkomt in het Surinaamse bevolkingsregister – u verwijst in dit verband naar het uittreksel van het Surinaamse bureau voor burgerzaken d.d. 29 november 2023 (CGVS, p. 4 en 7) – kan er volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat hieruit enkel blijkt dat u op 20 mei 2008 ambtshalve werd uitgeschreven uit het bevolkingsregister van Paramaribo. Uit niets blijkt dat u zich, mits het nemen van de noodzakelijke administratieve stappen, niet opnieuw zou kunnen inschrijven. Bovendien bevestigt de Surinaamse ambassade in Brussel per email d.d. 8 november 2023 dat u heden Surinaams staatsburger bent en leverden de Surinaamse autoriteiten u een noodpaspoort af.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. Bovendien blijkt uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/6, §§ 1 en 5, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, A, (2) en 1, C, (5), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op

28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 4.1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van artikel 5.1 van de “*Erkenningsrichtlijn*”, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

Na een theoretische toelichting, waarbij wordt geponeerd dat in de bestreden beslissing een objectief onderzoek gesteund op actuele bronnen ontbreekt en dat de verwerende partij telkens de meest nadelige interpretatie van het persoonlijk onderhoud weerhoudt en daardoor substantiële appreciatiefouten begaat, vraagt verzoeker om een correcte appreciatie van de gegeven verklaringen en bewijsstukken. Hij haalt hierbij aan dat hij dertig jaar afwezig is uit zijn land van herkomst, dat hij op twintigjarige leeftijd vertrokken is en niets heeft opgebouwd in Suriname en dat hij bij terugkeer in een mensonterende situatie en ernstige armoede zal terechtkomen. Hij geeft aan geen familie meer te hebben in Suriname. De zus waarover hij spreekt verblijft veel in Nederland; hij kan niet rekenen op haar hulp. Hij stelt geheel geen netwerk te hebben dat hem kan opvangen wanneer hij zou terugkeren.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk een administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeker werpt op dat de verwerende partij heeft nagelaten op een zorgvuldige manier te onderzoeken of er effectief dient te worden overgegaan tot de toekenning van subsidiaire bescherming. Hij haalt opnieuw aan dat hij Suriname dertig jaar geleden, als twintigjarige, heeft verlaten en dat hij bij een terugkeer werkelijk in schrijnende omstandigheden zal terecht komen. Het minimale contact dat hij heeft met zijn zus, die overigens veel in Nederland verblijft, is luidens het verzoekschrift niet afdoende om te verzekeren dat hij niet in een mensonterende situatie zal terechtkomen. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij niet *in concreto* nagegaan in welke situatie hij terecht zou komen bij terugkeer en er wordt geen enkele actuele bron bijgebracht. Er wordt enkel gesteld dat hij nog geen hulp van zijn zus of de autoriteiten heeft gevraagd. Verzoeker besluit dat de subsidiaire bescherming niet zonder ernstige motivering kan afgewezen worden.

2.1.3. Verzoeker vraagt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofddorde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in meest ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier opnieuw over te maken aan de commissaris-generaal teneinde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen nieuwe stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Te dezen

voert verzoeker de schending aan van artikel 1, C, (5), van het Verdrag van Genève, van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 5.1 van de “*Erkenningsrichtlijn*” en van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. De schending van voormelde artikelen wordt, voor zover al op ontvankelijke wijze, minstens niet dienstig aangevoerd.

In zoverre verzoeker in de ontwikkeling van zijn eerste middel de schending van “*de richtlijnen van de UNHCR, ‘Note on Burden and Standard of Proof’*” opwerpt, gaat hij eraan voorbij dat deze richtlijnen geen afdwingbare rechtsregels bevatten zodat hij er niet kan op steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

Wat betreft verzoekers algemene verwijzing naar “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur*” stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel de zorgvuldigheidsplicht, het vertrouwensbeginsel en het motiveringsbeginsel concreet worden vermeld. Het is niet de taak van de Raad om te achterhalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoeker eventueel nog zou kunnen bedoelen. Dit onderdeel van de middelen, in zover het geen betrekking heeft op de voormelde rechtsbeginselen, wordt derhalve evenmin ontvankelijk aangevoerd.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 5 april 2024 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan (...).”

De Raad bemerkt dat verzoeker het grondgebied van het Rijk onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, wat rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast door de commissaris-generaal bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

De Raad stelt vooreerst, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekers houding absoluut niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker bevindt zich immers al meer dan dertig jaar in Europa, verblijft sinds 2018 onafgebroken in België (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4 en 6) en wachtte bovendien sinds hij is opgesloten in het Centrum voor illegalen te Brugge met het oog op zijn verwijdering naar Suriname nog meer dan vijf maanden alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoeker ondernam in België, waar hij dus al meer dan vijftien jaar verblijft, ook nauwelijks stappen om zijn verblijf te regulariseren. Hij was nochtans op de hoogte van zijn illegaal verblijf in België en Europa. Zo werd hij in Nederland verschillende keren opgesloten omwille van zijn illegaal verblijf aldaar en werd er hem in België meermaals een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (*ibid.*, p. 6). Ter verschoning van het niet eerder indienen van een verzoek om internationale bescherming in België wierp verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op dat hij niet op de hoogte was van de procedures in België (*ibid.*, p. 9). Dit kan echter geenszins worden aanvaard voor het op danige wijze talmen met het indienen van een beschermingsverzoek. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn of haar land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die het Verdrag van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoeker evenwel manifest heeft nagelaten. Volledigheidshalve werpt de Raad nog op dat verzoeker toch wel enige notie heeft van procedures in België, gelet op de aangifte van zijn voorgenomen huwelijk dat werd ingepland om op 18 maart 2024, zijnde daags voor de nieuwe repatriëringspoging, te worden voltrokken. Verzoeker geeft allerminst een bevredigende verklaring voor de manifeste laattijdigheid van zijn verzoek.

Dat verzoeker danig lang talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt, overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

In het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming wordt evenwel niet enkel gewezen op zijn manifest laat verzoek, maar ook op de louter socio-economische en persoonlijke en intrafamiliale aard van de motieven die aan dit verzoek ten grondslag liggen.

Zo blijkt vooreerst dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omdat in Suriname de algemene economische situatie slecht is, er veel armoede is en hij er niets of niemand meer heeft (*ibid.*, p. 7). Ook in het verzoekschrift haalt verzoeker aan dat hij reeds meer dan dertig jaar weg is uit Suriname, dat hij op twintigjarige leeftijd vertrokken is, dat hij er niets heeft opgebouwd en er geen familie of netwerk meer heeft waarop hij kan rekenen bij terugkeer. Hij werpt op bij terugkeer in een mensonterende situatie en ernstige armoede terecht te zullen komen.

De Raad wijst erop dat louter socio-economische overwegingen en problemen geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève, noch met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoeker zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in zijn hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoeker concreet aangetoond. Verzoeker heeft overigens nog contact met zijn zus M., die afwisselend in Nederland en Suriname blijft, zodat hij desgevallend bij haar kan intrekken bij een terugkeer, los van het gegeven dat ze vaak in Nederland zou verblijven. Minstens kan verwacht worden dat deze zus verzoeker zou kunnen gidsen wanneer hij terug zou keren naar Suriname. In dat opzicht kan dan ook redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij aan haar reeds zou hebben gevraagd of hij, eventueel tijdelijk, bij haar zou kunnen intrekken, *quod non in casu* (*ibid.*, p. 5). Verzoeker liet eveneens na zich te informeren over de mogelijke vormen van ondersteuning die de Surinaamse autoriteiten hem eventueel zouden kunnen bieden in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst of over de eventuele begeleiding vanwege de Surinaamse autoriteiten in de zoektocht naar werk (*ibid.*, p. 8).

Verzoeker uitte daarnaast ook de wens om in België te blijven omdat hij een band met dit land heeft en hij hier een leven wil uitbouwen met zijn partner, zoals ook blijkt uit de door hem neergelegde huwelijksaanvraag

(*ibid.*, p. 4, 6-9). De Raad merkt dienaangaande op, wederom in navolging van de commissaris-generaal, dat dit een motief van louter persoonlijke en intrafamiliale aard is dat op zich niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker dient zich, om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met zijn in België verblijvende partner, te richten tot de daartoe geëigende procedure, zoals voorzien in de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De door u voorgelegde documenten bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit. Betreffende uw stelling dat u niet meer voorkomt in het Surinaamse bevolkingsregister – u verwijst in dit verband naar het uittreksel van het Surinaamse bureau voor burgerzaken d.d. 29 november 2023 (CGVS, p. 4 en 7) – kan er volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat hieruit enkel blijkt dat u op 20 mei 2008 ambtshalve werd uitgeschreven uit het bevolkingsregister van Paramaribo. Uit niets blijkt dat u zich, mits het nemen van de noodzakelijke administratieve stappen, niet opnieuw zou kunnen inschrijven. Bovendien bevestigt de Surinaamse ambassade in Brussel per email d.d. 8 november 2023 dat u heden Surinaams staatsburger bent en leverden de Surinaamse autoriteiten u een noodpaspoort af.”

2.3.6. De Raad wijst er tot slot op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de asielinstanties, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid, van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De asielinstanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de asielinstanties rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet aldus geen afbreuk aan de verplichting van verzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de door hem voorgehouden feiten en vrees *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe hij – gelet op het voorgaande – in gebreke blijft.

2.3.7. Wat betreft het betoog van verzoeker dat de verwerende partij substantiële appreciatiefouten begaat door telkens de meest nadelige interpretatie van het persoonlijk onderhoud voor hem te weerhouden, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoeker niet aantoont welke elementen volgens hem voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie of analyse van de verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Verzoeker brengt verder ook geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk of nadelig zou zijn behandeld. De verwerende partij heeft zich ter zake gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en de door hem geschetste context. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.3.8. Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat

de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Waar verzoeker meent dat de bestreden beslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Suriname een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Gelet op het voorgaande volgt de Raad de commissaris-generaal in haar conclusie dat verzoeker niet als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan worden erkend en evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Met toepassing van artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet besluit de commissaris-generaal dan ook op goede gronden dat verzoekers verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. X). Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

2.3.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 3 april 2024 gehoord werd door het commissariaat-generaal via videoconferentie. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt tevens dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	V. SERBRUYNS
---------------------	--------------